

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

8vò. S. Petri informatio ratione conversationis cum gentibus eidem cœlitùs
facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Aspicit Oceanum , populos censere ; profecto
 Calculus hic hominum dabit innumerabile vulgus
 Qui tamen ad binas , *Defuncti surgite* , voces
 Exhibunt oculis ; & eâdem carne relecti,
 Inter inauditos Cœli Terræque fragores
 Iudicis obtutum pavidi lætæ subibunt.
 Ad te convertor , viduarum Dorcas alumna ;
 Promeritis bene digna tuis encomia tumbæ
 Inscribe : Jacet hic inopum Patrona , viator,
 Dorcas , nata semel , bis mortua ; vivitur illi
 In Cœlis ætas modò tertia : quando reposeet
 Ex hoc sarcophago cineres tuba magna , beatæ
 Iungendos animæ , toti narrabitur Orbi,
 Hanc in pauperibus Christum pavisse. Memento
 Plurima lucrari , magnosque reponere quæstus,
 Qui saturant inopes ; pressisque , favoribus adsunt.
 Nos qui suppressimur , pia Dorcas , mole malorum
 Ut Superos flectas in nostra petita , rogamus.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

ACT. APOSTOLOR. CAP. IO.

Vir autem quidam erat in Casarea , nomine Cornelius,
 Centurio cohortis , quæ dicitur Italica , religiosus et
 timens Deum. . . . Is vidit in visu manifestè , quasi horâ die
 nonâ , Angelum Dei introeuntem ad se , & dicentem sibi
 Corneli. . . . orationes , & eleemosynæ tuæ ascenderunt in
 memoriam in conspectu Dei ; & nunc mitte viros in Joppam
 & accersi Simonem. &c.

SYNOPSIS.

Dominus est Salvator noster Jesus Christus per Angelum instruit
 Cornelium , ut Petrum Primate[m] Apostolorum ad se Casaream
 invitet ; simulque ostendit Petro , non esse abstinendum à com-
 muni , neque à conversatione gentilium : denique Paulum ad
 eiochiam ad predicandum evocat.

Stre-

Strenuus Italica dux Præfectusque cohortis, ^{Act. 10}
 Integritatis homo magnæ, Cornelius almâ ^{1.}
 Cæsarreensi* degebat Præses in urbe:
 Non erat Hebræus; nec inania sacra Deorum,
 Sed verum vivumque Deum, qui solus & unus
 Regnat in æternum, solidâ pietate colebat.
 Hic cum more suo strepitu semotus ab omni,
 Submissis genibus, Superos in vota vocaret,
 Missus ab Ætherea Divinus nuntius arce
 Astitit oranti: niveo fulgore coruscum
 Aspicit attonitus; positoque timore, requirit,
 Quæ mandata ferat? respondet nuntius: Ante
 Excelsi solium comparuit optimus ille
 Affectus, qui te succurrere movit egenis;
 Orandique frequens studium, quo nocte dièque
 Sollicitas Superos, Dominum permovet, ut ad te
 Me de Cœlesti Genium transmitteret Aulâ,
 Notificare tibi, Ioppes subsistere Petrum,
 Quem fovet hospitio Simon coriarius, Alti
 Accola: non differ per nuntia missa benignum
 Accersire senem; veniet tibi dogmata vitæ
 Allaturus, Iis patefactis; candidus instar
 Fulminis, æthereas Genius disparet in auras,
 Accensus zelo fidei Cornelius almæ,
 Ex famulis binos legat, quibus insuper addit
 Armigerum quendam, Dominoque, sibiq; fidelem;
 Ut festinantes abeant ad mœnia Joppes,
 Inquirantque domum Petri, referantque reperto
 Singula, quæ Dominus modò per sacra nuntia Cœli
 Explicuisset ei; magnisque rogatibus instent,
 Ut Cæsaream secum Cornelii ad ædes

V 3

Ne

* Epenthes. lit. r.

Ne dedignetur comitari, & tendere dextram.
 Illi abeunt, properantque citi: sed euntibus illis
 Ecstatico raptu (si gentes fortè rogarent
^{ad. 10} Fratribus adjungi, quæ sint facienda) docetur
^{10.} Abreptus Petrus: siquidem prægrandis ab alto
 Cornibus extremis oblongo fune ligatis,
 Mappa ter ad Petri visum demissa, tenebat (nora
 Quadrupedum, volucrumq; genus quodcumq; so-
 Vox mappam comitata, Petro mandat, ut inde
 Pro dapibus capiat, quæ sint placitura palato:
 Petrus in excessu replicat, se lege teneri,
 Declinare, quod est commune; sed arguit illum
 Vox eadem, pariterque vetat communia dici,
 Purificante Deo satis emundata. Reversus
 Ad se Petrus avet, quid visio denotet illa,
 Quidve jubere velit, claro cognoscere sensu.
 Hæsitat in dubio: sed sanctus Spiritus illi
 Explicat ostenti sensum, & Cornelii adesse
 Significat famulos; quorum deferre petito
 Imperat: hos igitur pulsantes ostia, Petrus
 Comiter exceptos, dictâ acceptâque salute,
 Ducit in hospitium; lassosque labore viarum
 Procurat refici. Dapium virtute refecti
 Fufius exponunt commissa negotia; vota
 Subjungunt dominiq; preces, ut Petrus ad urbem
 Cæsaris appropere velit, dominumque juvare.
 Petrus inardescens animarum lucra mereri,
 Se comitaturum, quamprimùm crastinus undis
 Exierit Titan, radiisque retexerit Orbem,
 Promittit famulis: qui lati, verba salutis
 Ex Doctore pio, spatio pendente diei,
 Accipiunt; tandem subducto Sole reclinant
 Artus in dulcem, Petro mandante, quietem.

Vixque

Vixque secuta dies pelago surgebat, & astra
 Undique vicinum fugiebant pallida Phœbum;
 Sex legit ex numero fratrum Joppenſium, in ur-
 Cafaris ut ſecum feſtinis greſſibus irent. (hem
 Exſiliunt lecto prompti, tunicisque reſumptis
 Aggrediuntur iter. Felici fidere nati,
 Qui Cæſarreâ ſacrâ comitante catervâ
 Reppetitis! vobis illuxit euntibus almi
 Sol Evangelii; pretioſa occaſio! Petrus
 Et fidi comites, uno conamine, Chriſto
 Fidere commendant; exponunt dogmata; firmant
 Ambiguos, & iter felici fine coronant.
 Cum Petro ſocii veniunt Cornelii ad ædes
 In Cæſarreâ; qui Cælo filius, eodem,
 Nefcio quàm magnâ cordis bonitate, receptos
 Pronus adorabat: Petrus tellure levatum,
 Qui ſoli veròque Deo debetur, honorem
 Puro homini deferre vetat; ſeſeque fatetur
 Mortalem ſervumque Dei; veniſſe libenter,
 Suppeditaturum lumen Cæleſte petenti.
 Taliter exceptum Petrum ſociosque benignus
 Centurio patulis trahit in cœnacula valvis,
 Oſtenditque manu, multo conamine multos
 Exambire viros Cæleſtia ſacra doceri.
 Circumagit Simon oculos, cœtùmque decorâ,
 Factus in exemplum reliquis, gravitate ſalutat;
 Subjungitque ſtatim: Video non eſſe repulſas
 A Superis gentes; video quoscuque fideles
 Juſtitiaſ ſervos, Domini quoque juſſa timentes,
 Sint quicunque velint, æternùm poſſe beari.
 Novimus ut teſtes, quòd Chriſtus verus & unus
 Filius Excelfi, noſtrâ ſub imagine, ſacro
 Per plures annos homines inſtruxerit ore.

Vidimus ejectionis ejus virtute malorum
 Spirituum larvas; reduces in corpora manes
 Pulsâque morborum mala desperata: sed illis
 Omnibus explosis urfit Synagoga supremum
 Hunc benefactorem, quasi magnâ mole reatu
 Infamem mortisque reum, crucifigere: verum
 Hunc Deus everso fatorum jure, diebus
 Vix tribus elapsis vivum prodire sepulchro
 Jussit, & ostendit nobis magnalia Cœli.
 Vidimus ut testes; postquam surrexit, eidem
 Sapius adfuimus fructi potuque ciboque:
 Munus Apostolicum suscepimus, ire per Orbem
 Hæc arcana Dei populis proponere jussi.
 Judicat hic vivos, defunctos judicat idem;
 Est Deus, est Dominus; cunctorum scimus in illo
 Verba Prophetarum modò verificata reperi.
 Convertit stupefacta domus Cornelii ad unum,
 Mira perorantem, Petrum sua lumina; dumque
 Pergit in incepto verbi fervore, beato
 Numinis afflatu, quidquid convenerat, ardet:
 Quodq; stupefendum; linguarum munere pleni
 Discipulis Christi similes, Divina loquuntur.
 Hæc insueta pio Simon miratus amore,
 Judicat, astantes Baptismo posse lavari:
 Accurrunt avidi, renovantur fonte salutis;
 Inque sinu Domini pacato corde quiescunt.
 Excellens bonitas, quæ parva negotia tanto
 Fœnore compensat! frustillum panis, & unam
 Vilis aquæ poscæm Deus æquiparavit Olympo.
 Hæc miranda sacræ fidei promotio magnum
 Auxit in ardentis Primatis pectore zelum.
 Ecce, sibi loquitur, Joppensis visio gentes
 In fidei gremium conscribi posse revelat.

Sit licet adversus Christum Synagoga rebellis;
 Defectum gentes reparant: patet orbita Mundi;
 Hanc meus ex Tarso, populorum buccina, Paulus
 Mirifico, quacunquè patet, clangore replebit.
 Conversi Divum meditantem talia Petrum
 Invitant epulis; junctisque rogatibus orant,
 Ut pro communi fratrum solamine, saltè
 Ad tempus residere velit, secumque manere
 Hic Cæsareæ: sociis alimenta deesse
 Se non passuros. Petrus, quem visio tutum
 Fecerat, accumbit mensæ, defertque rogatis.
 Interea rumor, Petrum convertere gentes,
 Defertur Solymam; mirantur nuntia fratres,
 Zelotypi pro Lege Patrum, falsoque putantes,
 Inacidas solos ad Christi regna vocari:
 Econtra reliqui, quòd testificante Magistro
 Lux Evangelii sit cunctis gentibus orta,
 Urgent; & dubii super hoc problemate certant.
 Displicere Petro fratrum certamina, justè
 Schisma pavefcenti; nam diffidentia, talis
 Dissidii genuina soror, disjungit amicos.
 Hinc Solymam versus citior vestigia vertit,
 Ambiguosque super dicto problemate, claro
 Instruit eloquio, speciatim, qualia Joppes
 Contigerint ostenta sibi; quid jusserit Æther:
 His quoque subnectit Christi mandata, jubentis
 Omnes, in toto per climata quælibet Orbe,
 Esse creaturas fidei documenta docendas.
 Adjiciunt dictis animum, referente stupenda
 Veriloquo Primate Petro; junctique vicissim
 Unanimésque simul deponunt jurgia fratres.
 Sic quandoque pios, interludente maligno
 Dæmone, disjungit quædam contentio: sanctus

A. 10
48.A. 11
1.

Spiritus è contrà Fidei protector, eosdem
Pace reunitos, æterno fœdere jungit.

- Act. 11 Barnaba, adi Tarsum! Paulo data jussa Damasci
25. A Christo Domino, modò confirmata, requirunt
Omnigenas gentes tenebris educere. Paule,
Vox Evangelii refona! vox alma tubarum,
Clange per extremos Terræ mariúmque recessus!
Clange, patere domum Domini: celer instrue gen-
Morte Redemptoris referata palatia Cœli (tes
Omnibus accessum populis tribuisse. Venite
Innumerae gentes! vobis per vulnera Christi,
Pérque fidem veram patet alma perennis Olympi
Janua: non obstant commissa piacula; totus
Sub sacris Christi pedibus languescit Avernus.
Barnaban à Tarso comitatur Paulus amicus,
Electum Domini Vas; Antiochena reclangit
His animata tubis Ecclesia: pergite zelo,
Quem Deus in vestris accendit cordibus, illam
Ædificare domum, quam nulla potentia Mundi,
Nulla reclamantis rabies subvertit Averni.
Antiochenus ager Christi bene cultus aratro,
Innumeros retulit fructus; primisque fideli
Attribuit populo nomen venerabile, sumptum
A nostræ fidei supremo vertice Christo,
Christiadae; titulus, qui nos regaliter ornat.
Prædicat interea Divini ex Numinis aura
Act. 11
28. Vaticinans Agabus, quòd regnatura per Orbem
Mortis alumna fames, dum nullos arida tellus
In segetes culmos patietur crescere, multas
Affliget gentes, agros cumulando sepulchris.
Non finit hæc tacito sepeliri pectore larga,
In socios inopes flagrans, dilectio Pauli;
Sed confortat eos, qui multis rebus abundant,

Ut pressis adsint, & alant in paupere Christum.
 Hi quoque morigeri, dant sufficientia charo,
 Ut juvet ex illis inopes, munuscula Paulo.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO NONA.

S. MARCUS CAP. 16.

Euntes in Mundum universum, prædicate Evangelium omni
 creaturæ. Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus
 erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem
 eos, qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo
 Dæmonia ejicient; linguis loquentur novis; serpentes tol-
 lent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: su-
 per ægros manus imponent, & benè habebunt. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Iesus Christus mandat Apostolis
 suis, à Spiritu sancto corroboratis, ut dispersi per univer-
 sum terrarum Orbem Evangelium omni creatura prædicando an-
 nuntient, & pluribus prodigiorum signis prædicationem suam
 ubique confirment.

Prodigiosa quidem dederat conversio Pauli
 Pacem Christicolis aliquantam; pessimò au-
 Vix degustatam duplicatâ grandine turbo(tem
 Temperiem rupit; violentus namque Tyrannus,
 Rex vafer Herodes, populi captando favores, A&. 12
 Truncavit gladio Boanergis colla Iacobi; I.
 Simonémque Petrum tenebrofi carceris antro
 Inclusum, statuit, finito Paschate sævis
 Macidûm dirè cruciandum tradere turbis.
 Consternata gemit super his Ecclesia damnis;
 Continuisque Deum precibus, votisque fatigat,
 Ut quem constituit Primatem Christus, eundem
 Pro converforum communi pace, draconum
 Unguibus eripiat. Deus annuit: abditus undas

Phœ